

Beslut taget om att Landstings- och kommunförbundet slås ihop

Gemensamt förbund ger starkare röst

Landstingsförbundet och Svenska kommunförbundet går samman. För den enskilde medarbetaren leder samgåendet bland annat till en bättre service, tror Landstingsförbundets ordförande Lars Isaksson.

– Men framför allt blir vi starkare om vi kan tala med en röst, vilket är viktigt inte minst mot bakgrund av internationaliseringen och det ökade beroendet av EU, säger Lars Isaksson.

II Den samverkan mellan Landstingsförbundet och Svenska Kommunförbundet som inleddes 1999, vilken bland annat lett till gemensamma politiska beredningar och samlokaliserade kanslier, har nu nått en gräns. Eftersom det fortfarande har handlat om två självständiga organisationer har samarbetet även inneburit komplikationer, och enligt den för båda förbunden gemensamma arbetsgruppen som utvärderat detta fanns det nu bara två realistiska alternativ: Antingen avbryts en vidare samverkan, eller så slås de båda förbunden ihop till ett

FOTO: LANDSTINGSFÖRBUNDET

Landstingsförbundets ordförande Lars Isaksson är tveksam till att man ger ett generellt tillstånd för privat drift av läns- och länsdelssjukhus.

gemensamt tillsammans med regionerna.

Då förbunden höll sina respektive kongresser 5–8 maj togs besluten om att gå samman. Om allt går enligt tidtabell

ska det redan 1 januari 2005 finnas ett gemensamt kansli, och det nya förbundet – som ännu inte har något föreslaget namn – börjar sin verksamhet år 2007.

– Det här får inte bli någon utdragen process som gör att vi tappar energi inför samgåendet, säger Lars Isaksson.

Fördelarna med ett gemensamt förbund anges bland annat vara den tyngd förbundet får för att påverka samhällsutvecklingen, och stå emot staten och EU som »visar en allt större iver att ingripa i kommunernas och landstingens verksamheter«. Men framför allt innebär ett gemensamt förbund en samordning av gemensamma ansvarsuppgifter mellan landsting och kommuner.

– Det finns fortfarande brister i samarbetet, även om det aldrig tidigare har fungerat så bra som det faktiskt gör idag. Men även efter sammangåendet kommer det att finnas separata arenor för olika områden, exempelvis för hälso- och sjukvården, där man träffas var för sig, säger Lars Isaksson.

Peter Örn

peter.orn@lakartidningen.se

Isaksson tveksam till förslag om privata länsjukhus

II Landstingsförbundet ställer sig förmodligen inte helt bakom förslaget om ny stopplag för privat drift av akutsjukhus. Förbundets ordförande Lars Isaksson (s) vill avvakta diskussionen inom partigruppen innan han ger ett slutgiltigt besked. Han är dock tveksam till att generellt tillåta privatiseringar av läns- och länsdelssjukhus.

Utredningen »Vårdens ägarformer – vinst och demokrati« mynnade ut i ett förslag om att region- och universitetssjukhus inte ska kunna drivas i privat regi. Men för övriga offentligt finansierade akutsjukhus ska det inte finnas något sådant förbud, under förutsättning att sjukhusen endast tar emot landstingspatienter (se LT nr 11/2003).

I en motion inför Landstingsförbundets kongress begärde tre moderata ombud, Henrik Hammar från region Skåne, Cecilia Widegren från Västra Götalandsregionen samt Peter Johansson från Landstinget i Kalmar, att Landstingsförbundet tar officiellt avstånd från förslaget om en ny stopplag.

Motionen besvarades bland annat med att begränsningarna i förslaget måste prövas i den fortsatta beredningen av frågan, och Landstingsförbundets ordförande Lars Isaksson gav i den debatt som motionen väckte inget besked om förbundets ställningstagande.

Efter debatten förklarade han att förbundet förmodligen inte reservationslöst ställer sig bakom förslaget som rör läns- och länsdelssjukhus.

– Läns- och länsdelssjukhus fungerar ofta som en motor för den regionala utvecklingen. Det är viktigt att våra medlemmar själva får bestämma, och därför ser jag helst regionala lösningar och inte en nationell styrning, säger Lars Isaksson.

Lars Isaksson uppger att de reaktioner som förbundets medlemmar gett uttryck för till det lagda förslaget är mycket skiftande, men att det genomgående finns en vilja att få lösa det på eget sätt. Den 13 juni ska Landstingsförbundets styrelse ta ställning till förslaget.

Peter Örn

Nej till krav om ökade ALF-medel

II Landstingsförbundet tänker inte verka för att universitetssjukhusen i Umeå och Linköping får en förhållandevis högre ALF-ersättning för klinisk forskning och utbildning av läkare än idag. Den uppgiften vilar på den speciella ALF-delegationen som Landstingsförbundet inrättade 2001. Därmed bifölls inte en motion från Olle Edblom (c) och Maria Lundqvist-Brömster (fp) till Landstingsförbundets kongress om att ge förbundets styrelse ett sådant uppdrag.

Förbundsstyrelsen hänvisar i motionssvaret till att ALF-delegationen i de ännu inte avslutade förhandlingarna med staten, fört fram krav om en särskild uppräkning av forskningsmedlen till Landstinget i Östergötland och Västerbottens läns landsting.

När det gäller ersättningen för läkarnas kliniska utbildning finns ett förslag på ett enhetligt ersättningsbelopp per helårsstudent, vilket är i linje med de krav ALF-delegationen fört fram. Men enligt motionärerna innebär den föreslagna summan, 80 000 kronor per student, en fortsatt underfinansiering för sjukhusen i Linköping och Umeå. (LT)